

ANEXA 1

În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

Logopedia este știința ce studiază vocea, vorbirea, limbajul (scris și de calcul) și comunicarea, domeniu complex, cu caracter interdisciplinar și de sinteză a mai multor științe cu caracter socio-uman preocupate de studiul fenomenelor de limbaj, având o autonomie metodologică, strict diferențiată de celelalte ramuri ale psihopedagogiei speciale. Ca domeniu profesional, logopedia acționează prin integrare, incluziune, recuperare, instrucție și educație în cazul tulburărilor de limbaj care apar la vârsta preșcolară, școlară sau în cazul adulților.

Logopatia este orice formă de tulburare de vorbire și limbaj, indiferent de etiologia (pot fi cauze genetice, somatice, patologice, psihologice, pedagogice, familiale, economico-sociale, etc) și simptomatologie, care se manifestă singular sau asociat cu alte tulburări psihice și intelectuale.

Logopedul este profesionistul calificat, cu drept de liberă practică, care acționează în relația terapeutică cu beneficiarii terapiei (copii sau adulți) bazată pe încredere reciprocă, înțelegerea și respectarea sistemului de percepții și valori al acestora prin terapie, tratament și programe de intervenție logopedică adecvate specificului patologiei, personalității logopatului, calității parteneriatului cu familia, școala și alți factori sociali.

Logopatul sau beneficiarul terapiei logopedice este persoana (copil sau adult) care are nevoie de ajutorul specializat al logopedului și are dreptul să primească din partea acestuia sprijin calificat, organizat și continuu și de a beneficia de înțelegere, suport și stimulare pentru a angajarea voită, conștientă, în tratament pentru eliminarea, corectarea sau ameliorarea logopatiei sale. Aparținătorul este persoana care face parte din familie/familia extinsă îndreptățită să însoțească și să reprezinte logopatul pe perioada terapiei logopedice.

Terapia logopedică, în special pentru aspectele patologice, răspunde principiului de abordare didactică a raportului normal-patologic, în procesul de structurare și integrare a personalității, prin acțiuni de compensare cu scopul de a restabili un echilibru deranjant al personalității; acțiuni de recuperare prin măsuri social pedagogice și medicale pentru a normaliza potențialul restant senzorial, intelectual, psihic sau moral; acțiuni de reeducare prin compensarea lacunelor unei educații anterioare, ale cărei efecte au fost neconcludente în tratarea logopatiei; acțiuni de reabilitare și redobândire a unui statut normal și pozitiv al unei persoane, după o stare fizică pierdută, boală sau convalescență.

Tratamentul logopedic sau intervenția logopedică desemnează suma metodelor, mijloacelor, procedeele și tehnicilor, teoretice și practice, folosite pentru a realiza terapia diferitelor logopatii și adaptarea logopatului la cerințele școlare, abordarea cât mai timpurie a fiecărui caz recuperator, elaborarea unui program personalizat la care logopatul (copil sau adult) participă în

măsura posibilităților curente și implicarea familiei și altor factori în programul individual de educație și terapie.

Examinarea logopedică urmărește stabilirea etiopatogeniei și determinantele acesteia, formele și structura logopatiei și presupune un circuit complex de etape care să permită specialistului să adapteze terapia fiecărui caz: examinarea limbajului din punct de vedere al acurateței și preciziei ca structură fonetică, articulator lingvistică; anamneza; investigarea relației dintre dezvoltarea intelectuală și tulburările de limbaj prin teste și probe verbale. În anumite cazuri nu se poate dispensa de examinarea neuropsihică.

Copilul este persoană care nu a împlinit vârsta de 18 ani și nu a dobândit capacitatea deplină de exercițiu, în condițiile legii; familia este alcătuită din părinții și copiii acestora, iar familie extinsă din copilul, părinții și rudele acestuia până la gradul IV inclusive. Respectarea și garantarea drepturilor copilului se realizează conform principiilor și prevederilor Legii nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului cu modificările și completările ulterioare.

Învățământul public sau de stat este învățământul organizat în baza legii în subordinea Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului; din sistemul public de învățământ fac parte învățământul special, centrele și cabinetele de asistență psihopedagogică și centrele logopedice interșcolare și în cabinetele școlare, în care funcționează logopezi potrivit reglementărilor speciale aplicabile; învățământul privat, funcțiile didactice, categoriile de personalul didactic, și orice termeni, definiții și instituții aplicabile sunt prevăzute de Legea nr.1/2011 a educației naționale.

Pacientul este persoana sănătoasă sau bolnavă care utilizează serviciile și îngrijirile de sănătate și ale cărui drepturi sunt prevăzute de Legea nr. 46/2003 a drepturilor pacientului.

Sistemul de sănătate publică este alcătuit din toate tipurile de unități sanitare de stat sau private, activitatea fiind coordonată de către Ministerul Sănătății Publice potrivit Legii nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății; logopezii care activează în sistemul public de sănătate ca personal medical auxiliar sau prestează activități conexe serviciilor medicale sunt supuși reglementărilor aplicabile privind asistența de sănătate publică.

ANEXA NR. 2

Logopezii îndeplinesc, în condițiile prevăzute de lege, de Codul deontologic profesional și în conformitate cu tipul de Atestat de liberă practică individual, acte profesionale de tratament și intervenție logopedică corespunzătoare următoarelor tipuri de logopații :

- recuperarea tulburărilor de voce, de origine funcțională sau organică, congenitală sau dobândită;
- recuperarea în tulburările de fonație, produse de deficiențe organice congenitale sau dobândite;
- educația precocă și stimularea limbajului și comunicării la copil (întârziere în dezvoltarea limbajului);
- reeducarea tuturor disfuncțiilor în dezvoltarea comportamentului verbal indiferent de vârsta beneficiarului și indiferent de etiologia lor;
- reeducarea tulburărilor de articulare indiferent de originea lor;
- corectarea tulburărilor de ritm și fluentă;
- inițierea, formarea și asigurarea funcționalității vorbirii, limbajului și comunicării la copiii cu tulburări pervazive de dezvoltare;
- demutizarea;
- corectarea/conservarea vocii, vorbirii, limbajului și comunicării în surditatea dobândită;
- învățarea citirii labiale;
- educarea vocii, vorbirii și limbajului oral și scris în cecitate;
- stimularea limbajului oral, scris, citit și de calcul în deficiențele mentale;
- formarea/corectarea limbajului scris, citit și de calcul în alexii, dislexii, agrafii, disgrafii, disortografii, discalculii.

ANEXA NR.3

Logopezii depun Jurământul la intrarea în profesie. Formula religioasă din final poate fi înlocuită, după caz, cu formularea " Fac acest jurământ în mod solemn, liber, pe onoare!".

"Jur să respect viața și ființa umană, sănătatea și integritatea acesteia;

Jur să respect știința și cunoașterea profesiei de logoped și să apăr prestigiul acesteia;

Jur să duc mai departe cu cinste munca predecesorilor mei și să le acord respectul cuvenit celor de la care voi învăța această profesie;

Jur să apăr și să servesc interesele tuturor celor cu nevoi speciale și mai ales ale copiilor,

Și din toate puterile mele să contribui la asigurarea stării de bine și a sănătății acestora și să aduc bucurie și împlinire celor care au nevoie de mine.

Așa să îmi ajute Dumnezeu!"

ANEXA NR.4

LISTA

**documentelor solicitate pentru recunoașterea diplomelor și calificărilor
obținute în statele U. E., statele membre ale S.E.E. și Confederația
Elvețiană**

A. Dosarul prevăzut la art. alin. (1) cuprinde următoarele documente care vor fi depuse în original, după caz, sau în copie și traducere legalizată:

a) copia documentului de cetățenie;

b) Copie de pe atestatele de competență profesională sau de pe titlul de calificare care asigură accesul la profesia în cauză și, după caz, atestarea experienței profesionale a persoanei în cauză.

Autoritățile competente române pot invita solicitantul să furnizeze informații privind formarea sa, astfel încât să poată stabili o eventuală diferență substanțială față de formarea națională necesară, definită potrivit legii române. În cazul în care solicitantul nu este în măsură să furnizeze respectivele informații, autoritatea competentă română se adresează punctului de contact, autorității competente sau oricărui alt organism competent al statului membru de origine.

În cazul recunoașterii experienței profesionale, solicitantul va depune o atestare privind natura și durata activității, eliberată de autoritatea sau organismul competent al statului membru de origine ori al statului membru de proveniență ;

c) certificatul emis de autoritățile competente ale statului membru de origine sau de proveniență prin care se atestă că titlurile oficiale de calificare sunt cele prevăzute de Directiva 2005/36CE;

d) certificatul de sănătate fizică și psihică emis de statul membru de origine sau de proveniență;

e) dovada emisă de statul membru de origine sau de proveniență, prin care se atestă onorabilitatea și moralitatea posesorului;

f) dovada de asigurare privind răspunderea civilă pentru greșeli în activitatea profesională, emisă de băncile și societățile de asigurare în vigoare în statul membru gazdă în ceea ce privește termenii și extinderea acestei garanții, sau un document similar eliberat în România.

(2) Documentele prevăzute la alin. (1) lit. d)-f) sunt valabile 3 luni de la data emiterii.

(3) În situația în care pentru accesul și exercițiul activității prevăzute la alin. (1) statul membru de origine sau proveniență nu impune o astfel de cerință și, în consecință, nu emite cetățenilor săi documentul prevăzut la alin. (2) lit. d), autoritățile competente române acceptă din partea acestuia un atestat echivalent certificatului de sănătate sau un astfel de certificat eliberat în România.

(4) În cazul în care statul membru de origine sau de proveniență nu impune o astfel de cerință și, în consecință, nu emite cetățenilor săi documentul prevăzut la alin. (2) lit. e), autoritățile competente române acceptă atestatul eliberat pe baza declarației sub jurământ sau a declarației solemne a solicitantului privind caracterul onorabil, moral sau absența unei situații de faliment ori care suspendă sau interzice exercitarea unei profesii în caz de eroare profesională gravă ori de infracțiune penală dată în fața unei autorități judiciare sau administrative competente sau, după caz, a notarului sau organizației profesionale abilitate în acest sens de acel stat, sau în fața unui notar public în România.

B. Dosarul prevăzut la art. alin. (1) în cazul prestării temporare de servicii logopedice, iar solicitantul se află la prima deplasare în România cuprinde următoarele documente care vor fi depuse în original, după caz, sau în copie și traducere legalizată:

a) o declarație prealabilă scrisă, în care se precizează durata de prestare, natura, locul de desfășurare a acestor activități, precum și domeniul de asigurare sau alte mijloace de protecție personală sau colectivă privind responsabilitatea profesională de care solicitantul beneficiază în statul membru de stabilire;

b) copia documentului de cetățenie;

c) o dovadă prin care autoritățile competente ale statului membru de stabilire atestă că la data eliberării acestui document posesorul este stabilit legal pe teritoriul său în vederea exercitării profesiei ori activității de logoped și nu i-a fost interzisă exercitarea acestora, nici chiar cu titlu temporar;

d) diplomele, certificatele sau alte titluri de calificare prevăzute de lege sau de normele Uniunii Europene pentru prestarea activităților logopedice.

(2) Declarația prevăzută la alin. (1) lit. a) poate fi înaintată prin toate mijloacele și se reînnoiește în fiecare an, dacă prestatorul intenționează să furnizeze, de manieră temporară sau ocazională, în cursul anului respectiv, servicii logopedice în România.

ANEXA NR.5

Lista profesiilor reglementate supuse regimului de recunoaștere a diplomelor și calificărilor în statele U. E., statele membre ale S.E.E. și Confederația Elvețiană

Anglia-"Speech and language therapists";
Austria -"Logopädin/Logopäde";
Bulgaria- " логопед ";
Cehia -" Logoped ";
Cipru - " Logopathologon/logotherapeuton";
Danemarca -"Audiologopædisk";
Elvetia - "Logopedist/diplomierter/e logoppade/in";
Finlanda -"Puheterapeuttilitto";
Franța-"Orthophoniste";
Germania-"Sprachtherapeut(in) " sau "Logopadet/Logopadin" sau ortoptist"Orthoptist(in) ";
Irlanda-"Speech and language therapists";
Suedia -"*Logopedförbundet*";
Spania-" Logopeda ";
Norvegia –" Logoped ";
Croatia-" Logopeda ";
Italia-" Logopedista ";
Olanda-" Logopedist ";
Polonia-" Logopeda ";
Portugalia-" Terapeuta da fala ";
Rusia-" логопед ";
Slovacia-" logopéd";
Ungaria –" logopédus ";
Grecia-" ορθοφωνίας ".